

et Skridt videre og foretage de Reductioner, jeg har foreslaaet i mit Endringsforslag under Nr. 3, idet jeg troer, at man derved ikke gifde ved vedkommende Amtmænd for nær. Jeg skal forøvrigt, i Anledning af hvad der er blevet ytret af en anden æret Rigsdagsmand (Aksjær), gjøre opmærksom paa, at den Indtægt af Jord for Amtmanden i Frederiksborg, som der her er Tale om, ikke er en ligefrem Indtægt af Jordens Producter, der er bleven bragt i Beregning, men det er en af Ministeriet opstillet, forubsat fast Nettoindtægt, der er bleven substitueret for 400 Rbd. af den ham efter Loven tilkommende faste Gage af 3,600 Rbd. Det er altsaa noget Andet, end naar man vilde have taget den ligefremme Indtægt af Jorden og bragt den i Beregning saaledes, som jeg her har gjort; men jeg skal, siden det nu omtales som tvivlsomt, om han har Ret til at faae eller ikke faae dette hyderligere Dyrtdstillæg, eller rettere denne Sædberegning af Hensyn til den Sum, jeg her har omtalt, nemlig de 400 Rbd. for Jorden, gjøre opmærksom paa, at jeg ogsaa har Loven her hos mig, og kan forelæse den for den ærede Minister, og naar jeg gjør det, saa haaber jeg han vil indrømme, at naar vi tage det fra, saa kommer man til et andet Resultat. Der staaer nemlig i Loven: „af de faste Pengeindtægter, saavel egentlig Gage, Lønning og personligt Tillæg, som faste Bederlag i Penge for Naturalhjælper o. s. v.“ Amtmanden i Frederiksborg har et Bederlag i Penge for Naturalhjælper, nemlig for fri Bolig 700 Rbd., og der kan altsaa ikke tilkomme ham Sædtillæg i det Hele. Naar vi nemlig lægge dette Beløb til de andre Indtægter, han har, nemlig 300 Rbd. til Repræsentation, bliver det 1,000 Rbd., og der bliver saaledes kun tilbage af Gage 3,200 Rbd., der, tillagt de 1,000 Rbd., udgjør 4,200 Rbd. Det er altsaa den hele ved Loven hjemlede faste Pengeindtægt, istedetfor Naturalhjælper, Huusleiegodtgjørelse eller fri Bolig, der nu gjør det umuligt for ham at faae noget som helst Sædtillæg. Jeg skal altsaa,

efterat man har gjort dette Spørgsmaal tvivlsomt, til tredie Behandling forsøge at faae stillet et Endringsforslag om, at alle de Amtmænd, der have Huusleiegodtgjørelse eller Erstatning for fri Bolig og som ved Hjælp deraf faae en større fast Pengeindtægt end 4,000 Rbd., ikke faae mere i Sædtillæg end det, der kan tilkomme dem, naar denne Indtægt tages i Betragtning. Jeg havde troet, at man skulde vise en vis Billighed og lade det blive udenfor Betragtningen; men da jeg nu seer, at der her skal gjøres den strenge Ret gjældende fra Ministeriets Side med Hensyn til et saadant Punkt som det, jeg har bragt i Beregning, skal jeg, støttende mig til Loven, forsøge paa, om vi kunne faae gjort en Reduction i Henshold til den strenge Ret, naar vi tage Hensyn til en anden Indtægtsart. Den høitærede Kirke- og Underviisningsminister gjorde, saavidt jeg hørte, opmærksom paa, at Udtrykket „Fribolig“ i § 10 af Loven af 19de Februar, 1861 var saaledes at forstaae, at vedkommende Embedsmænd skulde være frie for Skatter, Vedligeholdelse og Reparationer. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at den ærede Minister har gjort en saadan Udtalelse, ikke er afgjørende, vi have flere meget vigtige Præcedenter i saa Henseende. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse, en ligefrem Overenskomst mellem to Ministre, der blev forelagt for Rigsdagen, nemlig ved Loven angaaende Hartkornets Udvæjning. Derved var udtrykkelig vedtaget, at en vis Art Afgifter, nemlig den saakaldte Degnetrave, ikke skulde være indbefattet med under de Afgifter, der vare afløste i Henshold til Udvæjningsloven. Men ved en senere Fortolkning er netop det Modsatte gjort gjældende, og da jeg engang stillede en Forespørgsel her i Thinget desangaaende, fik jeg det Svar, at en saadan Udtalelse i Motiverne ikke havde nogen Betydning, og det var dog en saadan, der forelaa fra to Ministres Side.